

MALKO INAKE FASANJKE...

miercuri, 17 martie 2021

Ako govorimo za vreme kad se drže faškanjke, svaka godina ima nešto "njejno" i to ju razlikuje od ostali godina.

U nekoj je toliko ladno nadvoru, e omak udzebne; ako malko prisidi na mestu. U drugoj godini (lani, na primer...) bije neko sunce, da isto ne zna; kako da se po oble e; e znate kako je sunce u februaru: ili ga ne nikako ili kad ga jest...grize! Pravo nikako ne dobro! Niti kad se obuzda; s ni;tem debelim, e tiki odjedanput seti; e te probila voda, pa ti do e da se soprimeni; tu, na polovin putu. Niti kad natakne; nešto po tanko na tebe, e samo malko da se skrije sunce iza oblaka, te potrese neka zima da la; se kaje; za colu koju si manul doma.

Pa sad si vi mislite kako je bilo "mo;uljam" iz Ravnika i Vodnika pro;lu godinu na poklade! Mlogo od nji su oble eni debelim ov arskim kožuvima od vlne, priko koji imaju opa;ani dzvonci od krav, a glavu i lice imaju pokriveno svakijakim sarizanim maramami. Taki obuzdani i maskirani pla;e decu putam, upaju kiku mladim divkam i prose novac od lu i koji skobe. Ne to laka stvar kad treba da se po;tuje obi aj iz starinje!

Ova godina ne bila niti topla niti ladna tornikam za poklade. Dek, dek neki obla i je bantal sam po sinjim nebu, bez da smeta nikomu. ak ni slncu, koji izgleda da je udzabil koj mesec je u kalendaru, pa je po el da bli;ti kakon prole i. Prid koji dan je pal i nešto sneg, tek toliko koliko da pobili streje na domov. Sidel je tamo na streja cel Božji dan, tako, na inat, kakon kad se ceril slncu u lice e nema je;te snagu da ga satopi.

Ipak, ne po lepim vremenu se razlikovala ova godina i ovo pokladno dobo od ostali, nego po drugim ni;tem, slutnim. Vim do e da verujete ili ne, ali 26. februara 2020., pravo na dan Pepelnice i sutradan od poklada, u na;oj državi su prona;li prvog loveka s koronavirusom. Mi smo prid tem sve veleli e ta bole ina nela da ni stigne, a i tad kad ni stigla, nismo bili svesni e tako la da nim promeni život.

Pa, kažete vi meni, koj je tad mogal da zna e la da se pozatvaraju granice izme u država iz Europe, mloge od nji koje su bile otvorene ak od drugog boja naovamo! Koj je pak mogal da zna tad e la da se pozatvaraju sve ;kule i plno ;ite i e ;kulari i poslova i laju da budu pozatvarani po njini domov? I e mlogo na; i dragi laju da pomru...

I komu je, na kraju krajeva, moglo da pro e kroz glavu e svi mi, obi ni lu e, nelamo da smejemo da izleznemo odoma bez maske na licu, celu Božju godinu?

Znam e su govorile tad žene po selu, nego nesam ji nabil ja u sukotu, e su ule mo;ulje e su rekli e od sutra (zna i od Pepelnice naovamo!) laju da ni manu nas da pla;imo bole inu i da ju isterimo daleko, kakon ;to i oni pla;e zimu i sve ne isto e! Su rekli i e tu godinu laju da side po strani i laju da se smiju oni od nas, kako ;to se mi smijemo od nji! I je;te su veleli e da jim kažemo na godinu jesmo li bili vredni da isterimo tu slutnu bole inu, e od nji, svaki put, slutna zima i ne isto e biže na koliko vide s o imima.

I, vica e je stiglo novo vreme poklada u 2021. godini, ali mi, lu e s maskami na licu, nesmo uplašili slutnu bole inu. e nesmo znali kako. Ali mošulje su znali e mi nelamo da znamo da se sna emo i celu celcatu godinu su se smijali od nas kako smo se mi sami u inili za kome u.

Tako e su se vrgnuli oni da nim pojave kako se to ini. U svakim našim selu (skoro!) su se skupili, su se oblekli i maskiralli kako su oni najbolje znali (neki po tradicionalno, a neki po moderno), pa su pošli da plaše zimu i ne isto e. Govore žene e su videle i neki u aci e idu zajedno sašnjimi. Vele e su svi bili u nekim bilem kombinezonu i e su stavljali lu e putam da im uzimaju tensunju i da im pro iste gušu s rakijom.

Sad, vi znate e mošulje ne govore, ali se krste žene e su ji uli kako si šap u izme u nji e to je bil prvi i tražnji put kad su manuli lu e da rade njijan posal!

Što je po da se kaže, neznam, ali ja velim e ako ni iskipitaju mošulje i od ove slutne bole ine, kako ni iskipi ivaju svake godine od zime, hajdate da budemo barem toliko dobri i pošteni, pa kad im do e vreme za poklade, da im otvorimo portu, da ji primimo u obor i da im iz srca zafalimo za sve što ine i što su inili od pamtiveka za nas, lu e!

Daniel Lucacela